



מ"ת 54373/06/21 - מדינת ישראל נגד סתיין וורקנך

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 54373-06-21 מדינת ישראל נ' וורקנך(עציר)
תיק חיצוני: 448037/2021

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סתיין וורקנך (עציר)

החלטה

לפניי בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט אבנון מיום 30.6.21, בה הורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים (להלן גם: "ההחלטה").

בתמצית אציין כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה, אימים והיזק בזדון. על פי האישום, ביום 20.6.21 בשעת ערב, התקבל דיווח על אודות אירוע דקירה ביבנה. בחלוף כשלוש שעות לערך, נסעו השוטר פאר ושני מתנדבים בניידת, בניסיון לאתר מעורבים באירוע. כשהבחינו במשיב, אשר סברו כי נדקר באירוע, יצאו מן הניידת לעברו. פאר הזדהה בפני הנאשם כשוטר באמצעות תעודה. שני המתנדבים לבשו מדי משטרה. משביקש השוטר מן הנאשם להציג תעודת זהות השיב המשיב כי אין בידו כזו. המשיב ציין את שמו במענה לשאלת השוטר. בשלב זה הודיע השוטר למשיב כי הוא מעוכב לתחנה לחקירה בגין תקיפה. בתגובה צעק המשיב "אין לי כלום" ודחף את השוטר. השוטר ביקש לתפוס את ידיו והודיע לו כי הוא עצור. בתגובה היכה המשיב את השוטר בפיו במכת אגרופ. השוטר והמתנדבים השתלטו על השוטר באמצעות הפעלת כוח, תוך שהוא ממשיך להתנגד ולתקוף את השוטר בידיו ורגליו. המשיב פגע בפניו של השוטר ושובר את משקפיו. כתוצאה מכך נגרמו לשוטר דימום בשפתיו ופצעים מדממים בזרועותיו. לאחר שעלה בידי השלשה לכבלו איים עליהם המשיב באמרו מספר פעמים "אני אזיין אתכם" ו"אני אוריד אתכם".

בית המשפט ציין בהחלטתו הנ"ל, בין היתר, כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, ללא חולשה ראייתית כלשהי והורה על מעצרו לאור מסוכנותו. עוד ציין כי גם אם יצא מהנחה לפיה המשיב היה קרבן באירוע שקדם למפגשו עם השוטרים ואף אם שגו השוטרים בכך שביקשו לעכב את המשיב, הרי תגובתו לכך, שבאה לידי ביטוי בעבירות בהן הואשם, "איננה מידתית באופן קיצוני".

בבקשה לעיון חוזר טען המשיב כי לאחרונה נעצר דוד אברהם (להלן: "האחר") והוגש נגדו כתב אישום בגין החזקת סכין ופציעה כשהעברין מזוין, בשל כך שדקר את המשיב באירוע הדקירה. אין חולק כי האחר עצור בשלב זה עד



להחלטה אחרת, לאחר שנמצאו ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו (מ"ת 58030-07-21 - החלטה מיום 5.8.21).

לזו טענת המשיב בבקשתו הוא, כי חומר חקירה חדש מושא כתב האישום נגד האחר, לא עמד בפני הצדדים ובית המשפט, בעת שניתנה ההחלטה מושא הבקשה שלפניי. מדובר בעובדות חדשות המלמדות על כי המשיב עוכב לחקירה בגין תקיפה, כשהוא למעשה קרבן אירוע הדקירה. מכאן מחויבת לשיטתו "התבוננות אחרת" שכן "המוסיקה השתנתה", ובהתאם יש להורות על שחרורו בתנאים.

בדיון שהתקיים שב ב"כ המשיב על טיעונו זה והפנה לדו"פ של השוטר פאר, המלמד לכאורה כי מלכתחילה היה ברור לו כי המשיב הוא קרבן הדקירה. עיכוב המשיב היה שלא כדין והדבר משליך על חוקיות מעצרו, שאינו מידתי ואינו מתיישב עם הגנה מן הצדק.

המבקשת השיבה, בין היתר, כי יש להבחין בין אירוע הדקירה ולבין קורות המפגש המאוחר יותר מושא כתב האישום. עוד הפנייה למסוכנותו של המשיב הנלמדת גם מעברו הפלילי, ומכך כי העבירות מושא האישום בוצעו לכאורה עשרה ימים לאחר שסיים לרצות מאסר בן 17 חודשים.

לאחר ששמעתי בקשב רב את טיעוני הצדדים ובחנתי את חומר הראיות, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

בכל הכבוד והענווה, לא מצאתי אלא לאמץ את כלל קביעותיו של כב' השופט אבנון בהחלטתו. המשיב בחר מטעמיו להתעלם משני נתוני יסוד הכרוכים זה בזה והמשימים את הקרקע מתחת לבקשתו:

האחד- עניינו בקביעת השופט אבנון לפיה "... לצורך הדיון היום, אהיה מוכן לצאת מנקודת הנחה לפיה...המשיב הוא קרבן לאירוע שהתרחש עובר לעיכובו ולמעצרו בידי השוטרים".

האחר- אבחנה ברורה, בזמן, במקום ובמהות, בין אירוע הדקירה לאירוע מושא האישום, והמשמעויות העולות מכך. דברי כב' השופט אבנון לעיל, הרי גם אם היה העיכוב שלא כדין, עסקינן בתגובה אלימה ובלתי מידתית באופן קיצוני.

כידוע, הצדקה לעיון חוזר ולשינוי החלטה בהתאם, מתגבשת עם גילוי עובדות חדשות. העובדות החדשות בנסיבות הן תיעוד ראיתי והגשת כתב אישום נגד האחר (גם) בהתאם לו. אלא שבכך כשלעצמו לא סגי.

כב' השופט אבנון ממילא יצא מהנחה לפיה המשיב היה קרבן לאירוע הדקירה. משכך, האשמת האחר באותה דקירה והפניה לראיות המצביעות על אפשרות זו אינה מעלה ואינה מורידה. אף אין בה כדי לגרוע מן החומרה העולה מביצוע העבירות מושא האישום, אותן ביצע לכאורה המשיב, כמו גם מהיותם נפרדות מאירוע הדקירה. תקיפת השוטר, שבירת משקפיו והשמעת איומים כלפי אנשי המרות אינם מענה ראוי והולם לעיכוב שלא כדין, ככל שאירע (וזאת מבלי שקבעתי כי כך היה).



הסניגור המלומד כרך מטעמיו בין האירועים, מעבר לנדרש ולמוצדק, מעבר לפן הנרטיבי גרידא. המשיב לא נעצר בגין תקיפת האחר באירוע המוקדם (לכל היותר עוכב בשל כך), אלא בגין תקיפתו את השוטר, באירוע המאוחר.

לא מצאתי בחומר הראיות דבר מה שיש בו כדי להקחות ולו במעט מקביעותיו של כב' השופט אבנון. ה"מוסיקה" לא השתנתה כדברי הסניגור, אלא נותרה צורמת כשהייתה. עניין לנו בשני אירועים שונים. בזה המוקדם הואשם האחר ועודו נתון במעצר. בזה המאוחר הואשם המשיב ומן הדין כי יותר במעצר. זו המידתיות הראויה בנסיבות ואין בילתה. ממילא מתחזקת מסקנה זו לאור מיהות המשיב ועברו הפלילי- נתונים עליהם לא חלק הסניגור גם עתה.

אשר על כן ולאור כל האמור, דין הבקשה להידחות וכך אני מורה.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, במעמד
הצדדים.